

at der til Københavns Kommune skulde ydes et klækkeligt Tilskud. Om det da naas at spare noget af de $1\frac{1}{2}$ Mill., kan jeg ikke sige noget om, men Sagen er, som sagt, i Kommission, og der er derfor heller ikke Anledning for mig til at komme ind paa det.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) gjorde for Sygekassesagens Vedkommende opmærksom paa, at det var tvivlsomt, om den Statshjælp, der ydes og som nu er stegen ret stærkt, kommer de mest trængende til Gode. Ja, det tror jeg, det ærede Medlem har Ret i, men ogsaa dette Spørgsmaal er i Kommission, og saa længe der ikke foreligger noget fra Kommissionen, kan jeg vanskeligt udtale mig om det. Jeg glæder mig over, at der hos det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer synes at være Interesse for at faa reformeret, men vi bør sikkert afvente Kommissionens Udtalelser.

Det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) gjorde ligesom tidligere opmærksom paa, at man efter hans Mening kunde bidrage til at indskrænke Administrationsarbejdet derved, at man frigav Renten og saaledes undgik de mange Rentebevillinger. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at disse Rentebevillinger, sete alene som Ekspeditionssager, ere ret overflødige, for der er jo aldrig Tale om at undersøge, om der er nogen Grund til at give Bevilling til at give højere Rente end 4 pCt. Men det ærede Medlem vil vide, at hver Gang det Spørgsmaal har været oppe, hvad det jo allerede har været i 1855, da Loven blev given, men ogsaa adskillige Gange siden, har selve det Spørgsmaal om, hvilken Indflydelse det at frigive Renten paa Prioritetslaan vil have paa Rentens Opadgaen, været drøftet, og man er gaaet ud fra, at det, at Renten blev frigiven, kunde føre med sig, at den straks røg i Vejret, om ikke just indtil de 6 pCt., saa i alt Fald et Stykke op. Jeg skal i og for sig ikke udtale mig om, hvorvidt det vil have den Indflydelse, men jeg er ikke i Tvivl om, at den Dag, Sagen foreligger til Behandling her i Tinget, vil man ikke alene se paa det som en Lettelse, at man er fri for at give nogle og tyve Tusind Rentebevillinger, som der nu er Tale om, men saa vil man straks komme ind paa en Drøftelse af, hvilken Indflydelse det vil have i Retning af at hæve Renten, at man frigiver den.

Det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen) og for Resten ogsaa enkelte andre ærede Medlemmer have været inde paa at omtale Arbejdsløshedskasserne, nogle

mere og andre mindre velvilligt. Maa jeg gøre opmærksom paa, at efter min Mening have Arbejdsløshedskasserne virket og virke til stor Gavn for de paagældende og Samfundet i sin Helhed, og at paa en fornylig afholdt Kongres, hvor der først og fremmest blev taget Hensyn til vor Mand, Professor Westergaard, og de Oplysninger, han kunde give, var man, saa vidt jeg har forstaaet, fra alle Sider, alle Lande, enig om, at Danmark stod som Foregangsland i denne Henseende, som et Land, man kunde lære af. Hvis det kan siges, at der er nogen Mangel til Stede her, saa er det saa vist ikke ved Arbejdsløshedskasseloven og heller ikke ved dens Udførelse, men saa er det snarrest den, at vi endnu ikke have naaet dertil, hvor vi skulde, med Hensyn til Arbejdsanvisningen. I saa Henseende haaber jeg senere at kunne give yderligere Oplysninger. Men jeg har ikke gennemgaaet det Materiale, der foreligger, saa nøje, at jeg kan udtale noget bestemt derom. Der er en Del Mangler, hvad angaar Arbejdsanvisningen, og jeg mener, at der i saa Henseende kan gøres ikke saa lidt, navnlig hvis man fra Kommunernes og, maa jeg sige, fra Kommunalbestyrelsernes Side har Øje for Nødvendigheden af, at der i saa Henseende bliver foretaget de Skridt, der ere nødvendige for at faa Arbejdsanvisningen ind i den rigtige Gænge.

Dernæst skal jeg til det ærede Medlem for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Laust Jensen) sige, at det jo i og for sig er beklageligt, at der er enkelte tilskadekomne i de saakaldte farlige Erhverv, som ikke have kunnet faa de Erstatninger for Ulykkestilfælde, som vare tilkendte dem af Arbejderforsikringsraadet. Det ærede Medlem henviste til den sidste Aarsberetning, som er afgiven af Arbejderforsikringsraadet, hvorfra man ser, at hele 6 ikke have kunnet faa den Erstatning, der var dem tilkendt. Det er ogsaa det højeste Tal, der har været noget Aar. I to tidligere Aar, nemlig 1908 og 1902, har der været 4 Tilfælde, i 1901 har der været 3, de øvrige Aar 2, 1 eller slet intet. Det er ganske vist beklageligt, men jeg tror dog, det vil være rigtigst ikke at røre ved dette Spørgsmaal, før vi komme til en Sammenarbejden af alt, hvad der vedrører Ulykkesforsikringen. Vi have nu en hel Række af Love om Ulykkesforsikring. Vi begyndte med de saakaldte farlige Virksomheder, gik videre til Søfolk og Fiskere og endelig for 2 Aar siden til Arbejdere i Landbrug, Skovbrug og Havebrug. Det vil vist findes naturligt, at vi faa en samlet Gennemgang af alle disse Love, saa-